Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

23. studenoga 2017.*

„Biljne sorte – Postupak za proglašenje ništavosti – Sorta šećerne repe M 02205 – Članak 20. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 2100/94 – Članak 7. Uredbe br. 2100/94 – Različitost svojstva sorte kandidata – Tehničko ispitivanje – Postupak pred žalbenim vijećem – Obveza pažljivog i nepristranog ispitivanja svih relevantnih elemenata predmetnog slučaja – Ovlast izmjene”

U predmetu T-140/15,

Aurora Srl, sa sjedištem u Finale Emiliji (Italija), koju je zastupao L.-B. Buchman, odvjetnik, zatim L.-B. Buchman, R. Crespi i M. Razou, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda za biljne sorte zajednice (CPVO), koji je zastupao F. Mattina, zatim F. Mattina, potom M. Mattina i M. Ekvad te naposljetku M. Mattina, M. Ekvad i A. Weitz, u svojstvu agenata,

tuženik,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem CPVO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

SESVanderhave NV, sa sjedištem u Tirlemontu (Belgija), koji su zastupali K. Neefs i P. de Jong, zatim P. de Jong, odvjetnici,

povodom tužbe podnesene protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 26. studenoga 2014. (predmet A 010/2013), koja se odnosi na postupak za proglašenje ništavosti između društava Aurora i SESVanderhave,

OPĆI SUD (peto vijeće)

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik, A. Dittrich i P. G. Xuereb (izvjestitelj), suci,

tajnik: M. Marescaux, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu predanu tajništvu Općeg suda 24. ožujka 2015.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu CPVO-a podnesen tajništvu Općeg suda 29. srpnja 2015.,

* Jezik postupka: engleski

uzimajući u obzir intervencijski podnesak intervenijenta podnesen tajništvu Općeg suda 23. srpnja 2015.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 14. listopada 2015.,

uzimajući u obzir repliku CPVO-a podnesenu tajništvu Općeg suda 18. prosinca 2015.,

uzimajući u obzir repliku intervenijenta podnesenu tajništvu Općeg suda 17. prosinca 2015.,

uzimajući u obzir pisana pitanja koja je Opći sud postavio strankama 20. prosinca 2016. i njihove odgovore na ta pitanja, podnesene tajništvu Općeg suda 16. siječnja 2017.,

uzimajući u obzir pisana pitanja koja je Opći sud postavio strankama 22. ožujka 2017. i njihove odgovore na ta pitanja, podnesene tajništvu Općeg suda 18. travnja 2017.,

uzimajući u obzir primjedbe CPVO-a i intervenijenta na dokument, koji je tužitelj predložio na raspravi, podnesene tajništvu Općeg suda 20. lipnja 2017.,

uzimajući u obzir pisana pitanja koja je Opći sud postavio strankama 14. lipnja 2017. i njihove odgovore na ta pitanja, podnesene tajništvu Općeg suda 29. lipnja 2017.,

nakon rasprave održane 1. lipnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora i pobijana odluka

Postupak za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice

1 Intervenijent SESVanderhave NV podnio je 29. studenoga 2002. zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice Uredu za biljne sorte zajednice (CPVO) na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL 1994., L 227, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3.). Biljna sorta za koju je na taj način zatraženo dodjeljivanje prava jest sorta M 02205, sorta šećerne repe koja pripada vrsti *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll.*

2 CPVO je Statens utsädeskontrollu (Ured za kontrolu i certificiranje sjemena, Švedska, u daljnjem tekstu: Ured za ispitivanje) naložio da provede tehničko ispitivanje sorte kandidata u skladu s člankom 55. stavkom 1. Uredbe br. 2100/94. Ured za ispitivanje bio je zadužen da, među ostalim, ispita razlikuje li se sorta kandidata od najsličnijih sorti čije je postojanje opće poznato na dan podnošenja zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice (u daljnjem tekstu: referentne sorte) u smislu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 2100/94. Slijedom navedenoga, sorte repe Dieck 3903 i KW 043 smatrale su se najsličnijima sorti kandidata.

3 Ured za ispitivanje je 10. prosinca 2004. CPVO-u poslao konačno tehničko izvješće uz priložen opis sorte i dokument naslovljen „Informacije o različitosti” (u daljnjem tekstu: usporedni prikaz različitosti). Taj dokument sadržavao je sljedeće elemente:

Naziv referentne sorte	Svojstva po kojima se razlikuje referentna sorta	Stupanj izražajnosti referentne sorte	Stupanj izražajnosti sorte kandidata
Dieck 3903	Lisna plojka: valovitost ruba	6	4
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	6	5
KW 043	Lisna plojka: zelena boja (u daljnjem tekstu: boja lisne plojke)	4	5
	Klijavost: % jednoklijavih sjemena	2	2

4 CPVO je na temelju tog izvješća 18. travnja 2005. intervenijentu dodijelio zatraženo oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice, zabilježeno pod referentnim brojem UE 15118, za sortu M 02205. Toj odluci bili su priloženi dokumenti koje je dostavio Ured za ispitivanje koji sadržavaju opis sorte i usporedni prikaz različitosti.

5 Tužitelj, društvo Aurora Srl, obavijestio je 20. travnja 2012. CPVO, s jedne strane, da se pred talijanskim sudovima vodi postupak – postupak zbog povrede koji je protiv njega pokrenuo intervenijent – i, s druge strane, da je u certifikatu o registraciji sorte M 02205 otkriveno proturječje, odnosno da stupnjevi izražajnosti „boja lisne plojke” i „lisna plojka: valovitost ruba”, kako su navedeni u opisu sorte, ne odgovaraju stupnjevima izražajnosti svojstva navedenima u usporednom prikazu različitosti (4 umjesto 5 i 5 umjesto 4).

6 Na zahtjev za pojašnjenje koji je CPVO poslao 23. travnja 2012., Ured za ispitivanje potvrdio je da se naime u usporednom prikazu različitosti potkrala pogreška. Međutim, prema mišljenju Ureda za ispitivanje, navedena pogreška nije mogla dovesti u pitanje zaključak o različitosti svojstva sorte kandidata, tim više jer su podaci navedeni u opisu bili točni.

7 CPVO je 4. svibnja 2012. proslijedio tužitelju ispravljenu verziju usporednog prikaza različitosti i naveo da je zapravo došlo do pogreške prilikom prijepisa informacija preuzetih iz službenog opisa navedene sorte.

8 Tužitelj je nakon toga obavijestio CPVO da su u ispravljenoj verziji usporednog prikaza različitosti bile uočene druge pogreške, odnosno da u izmijenjenoj verziji navedenog dokumenta ocjena svojstva „boje lisne plojke” nije bila ispravljena. CPVO je 11. svibnja 2012. u vezi s tim potvrdio da je stupanj izražajnosti navedenog svojstva sorte M 02205 4 a ne 5. Budući da nakon tog zadnjeg ispravka svojstvo „boje lisne plojke” više nije bilo relevantno za razlikovanje sorte kandidata od sorte KW 043, s obzirom na to da su njihovi stupnjevi izražajnosti svojstva postali istovjetni, to svojstvo uklonjeno je iz usporednog prikaza različitosti.

9 U dopisima koji su se tom prilikom razmjenjivali između Ureda za ispitivanje i CPVO-a potonji je također postavio pitanja o istovjetnosti stupnja izražajnosti svojstva „klijavosti” sorte M 02205 i sorte KW 043.

10 Ured za ispitivanje je u ispravljenoj verziji usporednog prikaza različitosti, koji je 27. travnja 2012. poslao CPVO-u, zadržao pozivanje na svojstvo „klijavosti” pri čemu je podatku o stupnju izražajnosti tog svojstva dodao varijacije postotka, odnosno 29 % za sortu kandidata i 94 % za referentnu sortu KW 043.

11 Nakon tih uzastopnih ispravaka, usporedni prikaz različitosti glasi:

Naziv referentne sorte	Svojstva po kojima se razlikuje referentna sorta	Stupanj izražajnosti referentne sorte	Stupanj izražajnosti sorte kandidata
Dieck 3903	Lisna plojka: valovitost ruba	6	5
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	6	5
KW 043	Klijavost: % jednoklijavih sjemena	2 (94 %)	2 (29 %)

Postupak za proglašenje ništavosti pred CPVO-om u prvom stupnju

12 Tužitelj je 28. kolovoza 2012. podnio zahtjev za proglašenje ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice koje je dodijeljeno intervenijentu na temelju članka 20. Uredbe br. 2100/94 jer su uzastopni ispravci usporednog pregleda različitosti pokazali da sorta M 02205 ne ispunjava uvjet „različitosti” u smislu članka 7. stavka 1. navedene uredbe. Točnije, tužitelj je u obrazloženju žalbe koju je podnio CPVO-u osporavao činjenicu da je nakon navedenih ispravaka jedina razlika između sorte M 02205 i sorte KW 043 bila razlika u postocima stupnja izražajnosti svojstva „klijavosti”, odnosno 29 % za sortu M 02205 i 94 % za sortu KW 043. To međutim znači da je to svojstvo neprikladno za donošenje zaključka o različitosti svojstva sorte kandidata s obzirom na to da se, u skladu s objašnjenjima navedenima u Prilogu 1. Protokolu koji je CPVO donio 15. studenoga 2001. za vrstu *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* (u daljnjem tekstu Protokol od 15. studenoga 2001.), koji se primjenjuje u ovom slučaju, različitost sorte kandidata može temeljiti na svojstvu „klijavosti” ako se ocjene te sorte i referentne sorte razlikuju samo u dvjema točkama – što nedvojbeno u ovom predmetu nije bio slučaj.

13 S obzirom na to da se nakon navedenih ispravaka pokazalo da je jedina razlika između sorte M 02205 i sorte KW 043 u postocima svojstva „klijavosti”,CPVO se 13. svibnja 2013. obratio Uredu za ispitivanje zatraživši od njega da provjeri je li svojstvo „klijavosti” jedino svojstvo prema kojemu se razlikuju navedene sorte ili su prilikom tehničkog ispitivanja bila razmotrena druga svojstva tog tipa.

14 Ured za ispitivanje je 14. svibnja 2013. donio ažuriranu verziju usporednog prikaza različitosti koji je sadržavao nova svojstva koje je navedeni ured smatrao prikladnima za utvrđenje različitosti između predmetnih sorti. U predmetnoj verziji navedeni su:

Naziv referentne sorte	Svojstva po kojima se razlikuje referentna sorta	Stupanj izražajnosti referentne sorte	Stupanj izražajnosti sorte kandidata
Dieck 3903	Lisna plojka: valovitost ruba	6	5
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	6	5
KW 043	Klijavost: % jednoklijavih sjemena	2 (94 %)	2 (29 %)
	Korijen: duljina	6	3
	Lisna plojka: valovitost ruba	4	5
	Lisna plojka: sjaj	4	5
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	4	5

15 Uzimajući u obzir te elemente, CPVO je 16. svibnja 2013. potvrdio strankama u postupku za proglašenje ništavosti da se sorta M 02205 razlikuje od bilo kojih drugih sorti čije je postojanje opće poznato u smislu članka 7. Uredbe br. 2100/94. Usto, pojasnio je da je do promjene svojstava došlo zbog toga što praksa različitih ureda za ispitivanje varira kako u pogledu njihova načina sastavljanja izvješća o različitosti svojstva tako u pogledu izbora svojstava koje smatraju relevantnim za utvrđenje različitosti svojstva sorte kandidata. Pored toga, CPVO je upravo tu razliku u praksi koju provode različiti uredi za ispitivanja opravdao izborom svojstva „klijavosti”. Međutim, s obzirom na to da se pokazalo da se zaključak o različitosti ne može temeljiti na tom svojstvu, ono je naposljetku uklonjeno s popisa svojstava navedenih u konačnoj verziji usporednog prikaza različitosti, kako je sastavljen 9. rujna 2013. Ta je verzija glasila:

Naziv referentne sorte	Svojstva po kojima se razlikuje referentna sorta	Stupanj izražajnosti referentne sorte	Stupanj izražajnosti sorte kandidata
Dieck 3903	Lisna plojka: valovitost ruba	6	5
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	6	5
KW 043	Korijen: duljina	6	3
	Lisna plojka: valovitost ruba	4	5
	Lisna plojka: sjaj	4	5
	Lisna plojka: mjehurasta naboranost	4	5

16 Zbog različitih izmjena usporednog prikaza različitosti, tužitelj je – u okviru svojih usmenih očitovanja iznesenih na raspravi pred CPVO-om – iznio dodatne argumente kako bi dokazao da se u trenutku dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice sorta M 02205 nije razlikovala od referentne sorte KW 043.

17 Posebno je tvrdio da su predzadnja i zadnja verzija usporednog prikaza različitosti upućivale na to da ocjene izražajnosti svojstava referentnih sorti KW 043 i Dieck 3903 koje su u njemu navedene ne proizlaze iz rezultata usporednih uzgoja sorti u 2003. i 2004. nego da su preuzete iz službenih opisa navedenih sorti, kako je sastavljen u trenutku dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za te sorte. Prema mišljenju tužitelja, takva praksa ne samo da nije prihvatljiva, nego nije ni zakonita jer je protivna svim pravilima koja se primjenjuju u tom području – na temelju kojih se različitost svojstva sorte kandidata može temeljiti samo na podacima koji su sakupljeni od izravno usporednih uzgoja sorti provedenih tijekom dvaju neovisnih uzgojnih ciklusa nakon podnošenja zahtjeva za registraciju sorte kandidata. Tužitelj smatra da postoji samo jedno objašnjenje za odluku CPVO-a da zaključak o različitom svojstvu sorte M 02205 temelji na službenom opisu referentnih sorti KW 043 i Dieck 3903. Objašnjenje leži u tome da se, nakon uklanjanja svojstava „boje lisne plojke” i „klijavosti” iz usporednog pregleda različitosti, različitost svojstva sorte kandidata nije mogla temeljiti ni na kojem drugom podatku iz rezultata usporednih uzgoja sorti u 2003. u 2004.

18 Kako bi se u vezi s prethodno navedenim otklonile sve dvojbe, tužitelj je 23. svibnja 2013. od CPVO-a zatražio da mu dostavi sve dokumente Ureda za ispitivanje koji se odnose na spis sorte M 02205. CPVO je dopisom od 5. lipnja 2013. odgovorio samo djelomično na tužiteljev zahtjev na način da mu je dostavio samo popis sorti u odnosu na koje je provedeno tehničko ispitivanje u 2003. i 2004., one koje mu je proslijedio Ured za ispitivanje.

19 Tužitelj je CPVO-u uputio više drugih zahtjeva za dodatne informacije kako bi pribavio rezultate navedenih uzgoja sorti. CPVO je tek 2. ožujka 2015. tužitelju poslao rezultate navedenih uzgoja sorti.

20 Odlukom NN 010 od 23. rujna 2013. CPVO je odbio zahtjev za proglašenje ništavosti koji je tužitelj podnio na temelju članka 20. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2100/94 jer se sorta M 02205 jasno razlikovala od drugih referentnih sorti, uključujući KW 043. CPVO je pojasnio da je Ured za ispitivanje u trenutku donošenja konačnog izvješća bio upoznat s pravilnim ocjenama izražajnosti svih svojstava sorte kandidata i da zato pogreške u usporednom prikazu različitosti do kojih je došlo prilikom prijepisa nisu utjecale na zaključak o različitosti svojstva te sorte; uostalom, tu je činjenicu potvrdio Ured za ispitivanje.

21 Prema mišljenju CPVO-a, sorta kandidata jasno se razlikovala od bilo koje druge opće poznate sorte šećerne repe i to u odnosu na više svojstava. U tom pogledu, CPVO je najprije podsjetio da je ažurirana verzija usporednog prikaza različitosti od 14. svibnja 2013. potvrdila zaključak o različitosti sorte M 02205 od referentne sorte KW 043 u odnosu na četiri druga svojstva. Potom je naveo da okolnost u kojoj je svojstvo „klijavosti” u početku bilo navedeno u usporednom prikazu različitosti – bez obzira na to što to nažalost nije bilo relevantno da bi se utvrdila različitost svojstva sorte kandidata – svejedno nije utjecala na konačan zaključak. To je tim više tako jer je Ured za ispitivanje neobavezno podnio usporedni prikaz različitosti i to samo u informativne svrhe. CPVO je naposljetku pojasnio da – kad je uočio da svojstvo „klijavosti” nije relevantno svojstvo koje treba biti navedeno u izvješću – od Ureda za ispitivanje nije zatražio „dodatna” ili „nova” svojstva, kao što to tvrdi tužitelj, nego da odabere drugo svojstvo koje se promatralo tijekom usporednih uzgoja sorti te da je u dovoljnoj mjeri relevantno da upućuje na različitost svojstva sorte kandidata.

22 Imajući u vidu navedeno, CPVO je odbio proglasiti ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice.

Postupak pred žalbenim vijećem CPVO-a

23 Tužitelj je 4. listopada 2013. protiv odluke o odbijanju njegova zahtjeva za poništenje pred žalbenim vijećem CPVO-a podnio žalbu na temelju članaka 67. do 72. Uredbe br. 2100/94.

24 Tužitelj je u obrazloženju žalbe, među ostalim, istaknuo svoje sumnje u izvor podataka koji se odnose na referentnu sortu KW 043, koji su bili uneseni u predzadnju i zadnju verziju usporednog prikaza različitosti.

25 Ponovno je, kao u prvostupanjskom postupku pred CPVO-om, iznio svoju tvrdnju da je razlikovno svojstvo sorte M 02205, u odnosu na referentne sorte KW 043 i Dieck 3903, bilo utvrđeno ne na osnovi podataka sakupljenih usporednim uzgojem sorte nego, vjerojatnije, na temelju ocjena iz certifikata referentnih sorti pribavljenih nakon usporednih uzgoja sorti provedenih u različitim razdobljima, odnosno u 2001. i 2002. za sortu KW 043 i u 2002. i 2003. za sortu Dieck 3903. U tom pogledu tužitelj je istaknuo da su ocjene izražajnosti svojstava sorte KW 043, koje su navedene u usporednom prikazu različitosti, istovjetne ocjenama navedenima u službenom opisu te sorte. CPVO međutim ističe da je među institutima ispitivanja nesporno da je nakon provedenih usporednih uzgoja sorti – upravo zato što na ocjene izražajnosti posebnih svojstava repe u najvećoj mjeri utječu vanjski čimbenici – mogućnost stjecanja istih ocjena izražajnosti svojstava iznimno niska.

Pobijana odluka

26 Odlukom A 010/2013 od 26. studenoga 2014. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) žalbeno vijeće odbilo je tužiteljevu žalbu kao neosnovanu smatrajući, među ostalim, da je tužitelj precijenio važnost usporednog prikaza različitosti time što ga je okarakterizirao kao „temelj” oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice iako je taj dokument zapravo sadržavao samo dodatne informacije koje proizlaze iz rezultata usporednih uzgoja sorti. Stoga činjenica da je taj dokument bio triput ispravljen nije mogla dovesti do ništavosti spornog oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice.

27 Što se tiče usporedivih uzgoja sorti, žalbeno vijeće smatralo je da je tužitelj samo naveo da sorta kandidata i referentna sorta uopće nisu bile izravno uspoređene. Nakon što je takvu izravnu usporedbu okarakterizirao kao „temeljno pravilo” uzgoja, žalbeno vijeće zaključilo je da je ona provedena u ovom predmetu, kao što je to C., stručnjak ureda za ispitivanje, potvrdio na raspravi pred tim vijećem.

28 Žalbeno vijeće je, osim toga, pojasnilo da su podaci navedeni u usporednom prikazu različitosti mogli proizlaziti samo iz rezultata usporedivih uzgoja sorte kandidata i onih sorti za koje se smatralo da su joj najsličnije. Prije svega, vijeće je u vezi s tim pojasnilo da se, zbog utjecaja okoliša na izražajnost svojstava, sorte kandidata nisu mogle usporediti s prethodno dokumentiranim i prikupljenim rezultatima. Naime, osnovno je pravilo da je u okviru usporednih uzgoja sorti izravna usporedba sorte kandidata i referentnih sorti prethodan uvjet za stjecanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Žalbeno je vijeće potom navelo da je ispitivač ureda za ispitivanje na raspravi pred njim potvrdio da je u predmetnom slučaju provedena izravna usporedba živih uzoraka. Naposljetku, žalbeno je vijeće zaključilo da su CPVO i Ured za ispitivanje pravilno proveli postupak ispitivanja, kako je predviđen Protokolom od 15. studenoga 2001.

29 Što se tiče tužiteljeva argumenta koji se temelji na tome da mu CPVO nije proslijedio dokumentirane rezultate usporednih uzgoja sorte koji su provedeni u 2003. i 2004., iako je u tu svrhu podneseno više zahtjeva za pristup tim podacima, žalbeno vijeće smatralo je da ured za ispitivanje treba zadržati te podatke. Stoga je to vijeće zaključilo da okolnosti navedenog odbijanja pristupa nisu povezane s ciljem prikrivanja nego da su vjerojatno posljedica nesporazuma između CPVO-a i Ureda za ispitivanje.

Zahtjevi stranaka

30 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– izmijeni navedenu odluku i proglasi ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice, zabilježeno pod referentnim brojem UE 15118;

– naloži CPVO-u snošenje troškova, uključujući troškove intervenijenta.

31 CPVO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova;

– podredno, ako usvoji tužbu protiv odluke žalbenog vijeća, naloži CPVO-u snošenje troškova samo vlastitih troškova u skladu s člankom 190. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda.

32 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:

– tužbu u cijelosti odbije;

– naloži tužitelju snošenje troškova intervenijenta;

– podredno, odbije zahtjev za izmjenu pobijane odluke, vrati predmet žalbenom vijeću i naloži CPVO-u snošenje troškova intervenijenta.

Pravo

Dopuštenost

33 U intervencijskom podnesku i replici dostavljenima Općem sudu intervenijent prije svega ističe da tužba nije dopuštena jer tužitelj nije niti jedan tužbeni razlog svoje tužbe temeljio na članku 20. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 2100/94 koji je jedina primjenjiva pravna osnova za proglašenje ništavim oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice.

34 Intervenijent nadalje smatra da priloge 15. do 18., koji su prvi put izneseni u replici, treba proglasiti nedopuštenima jer tužitelj nije naveo razloge koji mogu opravdati kašnjenje u podnošenju navedenih priloga.

35 Naposljetku, intervenijent prigovara tužitelju da, nasuprot zahtjevima sudske prakse, nije podnio jasnu i preciznu repliku. On osobito ističe da argumenti na koje se poziva tužitelj nisu logički i sistematski oblikovani te da se isprepliću i preklapaju u toj mjeri da je nemoguće sa sigurnošću utvrditi bit pobijanja koju tužitelj želi izraziti. Intervenijent stoga prepušta Općem sudu da ocijeni može li se zbog prethodno navedenih nedostataka repliku smatrati nedopuštenom.

36 U pisanim očitovanjima podnesenima tajništvu Općeg suda 20. lipnja 2017., intervenijent je, u vezi s dokumentom koji je tužitelj predložio na raspravi pred Općim sudom, pobijao dopuštenost dodatnih dokaza koje je tužitelj predložio tom prilikom jer oni nisu bili podneseni žalbenom vijeću.

37 Tužitelj osporava argumente intervenijenta.

38 Prvo, što se tiče tvrdnje intervenijenta o nepostojanju izričitog pozivanja na članak 20. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 2100/94, treba prije svega naglasiti da se od stranke ne zahtijeva izričito pozivanje na odredbe na kojima temelji tužbene razloge koje ističe. Dovoljno je da stranka u tužbi dovoljno jasno izloži predmet tužbe kao i glavne činjenične i pravne elemente na kojima temelji tužbu

(vidjeti presudu od 15. siječnja 2013., Gigabyte Technology/OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, neobjavljenu, EU:T:2013:13, t. 28. i navedenu sudsku praksu). Ta sudska praksa primjenjuje se, *mutatis mutandis*, u slučaju pogrešnog navođenja odredaba na kojima se temelje tužbeni razlozi (vidjeti presudu od 15. siječnja 2013., Gigabyte Technology/OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, neobjavljenu, EU:T:2013:13, t. 27 do 30.).

39 U svakom slučaju, treba napomenuti da tužitelj nije počinio pogrešku time što svoju tužbu podnesenu Općem sudu temelji na članku 263. UFEU-a i članku 73. Uredbe br. 2100/94 a ne na članku 20. stavku 1. točki (a) navedene uredbe. Naime, iz odgovarajućih tekstova članka 20. i 73. Uredbe br. 2100/94 proizlazi da dok prva odredba navodi slučajeve u kojim CPVO mora proglasiti ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice kao i posljedice koje se tomu pripisuju, druga se primjenjuje u slučaju tužbe radi poništenja koja se podnosi sudu Unije protiv odluka žalbenog vijeća. Zato je tužitelj pravilno temeljio ovu tužbu na članku 73. te uredbe. Stoga tvrdnje intervenijenta o nedopuštenosti tužbe zbog nepostojanja izričitog pozivanja na članak 20. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 2100/94 treba odbiti.

40 Drugo, tvrdnje intervenijenta o nejasnoći i nepreciznosti replike treba odbiti. Naime, tužiteljeva argumentacija u replici dovoljno je jasna i razumljiva, što je uostalom potvrđeno činjenicom da je CPVO predložio iscrpan sažetak te argumentacije u kojem se pritom nije pozivao na moguće probleme s razumijevanjem.

41 Opći sud će u nastavku analizirati treba li se izjasniti o argumentaciji intervenijenta o navodnoj nedopuštenosti priloga 15. do 18., koje je tužitelj prvi put iznio u replici, i dodatnih dokaza koje je tužitelj predložio na raspravi pred Općim sudom.

Meritum

Prvi dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na poništenje pobijane odluke

42 Tužitelj u prilog tužbi iznosi tri tužbena razloga. Kao prvo, ističe u biti da je žalbeno vijeće pogrešno utvrdilo da se sorta M 02205 razlikuje od referentne sorte KW 043. Prema njegovu mišljenju, pobijana odluka donesena je kršeći članke 6. i 7. Uredbe br. 2100/94 jer u ovom slučaju nije udovoljeno bitnom uvjetu da sorta kandidat za koju se traži dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice treba biti „različita” od referentnih sorti. Kao drugo, tužitelj smatra da je žalbeno vijeće povrijedilo načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja smatrajući da je CPVO mogao retroaktivno izmijeniti svojstva kojima se opravdava dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Slijedom toga, tužitelj također ističe da je žalbeno vijeće tumačenjem članka 87. stavka 4. Uredbe br. 2100/94 počinilo pogrešku koja se tiče prava.

43 Kao treće, tužitelj u okviru trećeg tužbenog razloga ističe u biti da je prilikom donošenja pobijane odluke povrijeđeno načelo transparentnosti i prava na pristup dokumentima. U tom pogledu, tužitelj ističe tri prigovora.

44 Prvo, s obzirom na predzadnju i zadnju verziju usporednog prikaza različitosti, tužitelj ističe da je obveza da se usporedba sorte kandidata s referentnim svotama temelji na podacima koji proizlaze iz izravno usporednih uzgoja sorti u ovom slučaju bila povrijeđena.

45 Drugo, tužitelj ističe da postupak ispitivanja nije proveden transparentno s obzirom na to da mu CPVO tijekom upravnog postupka, usprkos brojnim zahtjevima, nije dostavio dokumente koji se odnose na rezultate usporednih uzgoja sorti koje je proveo ured za ispitivanje u 2003. i 2004. a koji bi mu omogućili da provjeri poštuje li se obveza iz točke 44. ove presude. Zbog istih razloga tužitelj ističe povredu prava na pristup dokumentima.

46 Treće, tužitelj u biti prigovara žalbenom vijeću da, usprkos dokazima koje je predložio u vezi s pogreškama koje je počinio ured za ispitivanje, nije provelo potrebne provjere nego da je samo prihvatilo usmena očitovanja C., u skladu s kojima su provedeni usporedni uzgoji sorti u 2003. i 2004. Tako postupajući, žalbeno vijeće nije poštovalo zahtjev nepristranosti koje proizlazi iz članka 41. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

47 Stoga najprije treba razmotriti treći tužbeni razlog tužitelja te osobito prvi i treći prigovor u prilog tom tužbenom razlogu.

48 Kao što je to navedeno u točki 44. ove presude, tužitelj je u okviru prvog prigovora, među ostalim, tvrdio da iz predzadnje i zadnje ažurirane verzije usporednog prikaza različitosti proizlazi da se različitost svojstva sorte M 02205 temeljila dijelom na podacima prikupljenima izvan usporednih uzgoja sorti koji su provedeni u 2003. i 2004. – protivno primjenjivim pravilima u skladu s kojima se usporedba sorte kandidata s referentnim sortama smije temeljiti samo na podacima koji proizlaze iz izravno usporednih uzgoja sorti.

49 Točnije, tužitelj dvoji o izvoru svojstava referentne sorte KW 043 koje su bile unesene u zadnjim verzijama usporednog prikaza različitosti. U tom pogledu ističe da temeljito ispitivanje ocjena izražajnosti sorte KW 043, koje su navedene u tim zadnjim verzijama, upućuju na to da su te ocjene istovjetne podacima iz službenog opisa sorte KW 043, kako su utvrđene u 2002. nakon provedenih usporednih uzgoja sorti u 2000. i 2001. Međutim, zbog učinka koje različite sezone mogu imati na fenotipsku izražajnost, takva podudarnost bila bi malo vjerojatna.

50 Tužitelj iz toga zaključuje da podaci o referentnoj sorti KW 043, koji su navedeni u predzadnjoj i zadnjoj verziji usporednog prikaza različitosti, ne proizlaze iz izravno usporednih uzgoja sorti nego da su preuzeti iz službenog opisa navedene referentne sorte, kako je utvrđen u trenutku dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na tu biljnu sortu Zajednice.

51 Tužitelj ne osporava činjenicu da su usporedni uzgoji sorti bili provedeni u 2003. i 2004. Međutim, u okviru trećeg prigovora tužitelj osobito prigovara CPVO-u to što se žalbeno vijeće, usprkos dokazima koje je tužitelj predložio, zadovoljilo s usmenim očitovanjima stručnjaka Ureda za ispitivanje C., a da pritom uopće nije provjerilo navodne greške tog ureda.

52 CPVO osporava tužiteljeve argumente. Najprije, navodi u biti da tužitelj ističe da Ured za ispitivanje nije izravno usporedio sortu kandidata s referentnim sortama. U vezi s tim pojašnjava da je – suprotno tužiteljevim argumentima – stručnjak ureda za ispitivanje, koji je proveo tehničko ispitivanje, na raspravi pred žalbenim vijećem potvrdio, s jedne strane, da je ispitivanje sorte M 02205 provedeno u skladu s Protokolom od 15. studenoga 2001. i da je, s druge strane, sorta kandidat uspoređena sa svim referentnim sortama tijekom dvaju uzastopnih uzgojnih ciklusa.

53 Usto, CPVO tvrdi da žalbeno vijeće nije imalo nikakav razlog sumnjati u vjerodostojnost izjava koje je na raspravi pred njim dao C. o provedbi tehničkog ispitivanja a osobito o njegovoj potvrdi da je sorta M 02205 prilikom usporednih uzgoja sorti bila izravno uspoređena sa svim drugim opće poznatim sortama repe.

54 Intervenijent u biti navodi da je tužitelj tvrdio, a da za to nije predložio dokaz, da podaci o sorti KW 043, koji su navedeni u zadnjoj verziji usporednog prikaza različitosti, ne proizlaze iz usporednih uzgoja sorti provedenih u 2003. i 2004. Međutim, iz presude od 21. svibnja 2015., Schräder/CPVO (C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 57.) proizlazi da podnositelj zahtjeva za proglašenje ništavosti treba podnijeti dokaze i navesti činjenice koji mogu biti osnova za ozbiljne sumnje o zakonitosti dodjeljivanja spornog oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Prema tome, tužitelj nije predložio dokaze koje je trebao.

55 U vezi s tim, treba najprije podsjetiti da u skladu s člankom 20. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 2100/94 CPVO proglašava ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice ako se utvrdi da uvjeti iz članaka 7. ili 10. nisu udovoljeni za vrijeme trajanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Osim toga, u skladu s člankom 7. stavkom 1. iste uredbe, „sorta se smatra različitom ako se jasno razlikuje izražajnošću svojih svojstava koja su posljedica posebnoga genotipa ili kombinacije genotipova, od bilo koje druge sorte čije je postojanje opće poznato na dan podnošenja zahtjeva određenog sukladno članku 51.”.

56 Usto, treba navesti da je Sud u vezi s tim pojasnio da su na temelju članka 6. navedene uredbe uvjeti koji se odnose osobito na različitost uvjeti *sine qua non* za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Stoga je, s obzirom na to da ti uvjeti nisu udovoljeni, dodijeljeno oplemenjivačko pravo nezakonito i u općem je interesu da ono bude proglašeno ništavim (presuda od 21. svibnja 2015., Schräder/OCVV, C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 52.).

57 Sud je također utvrdio da CPVO raspolaže širokom marginom prosudbe kada je riječ o proglašenju ništavim oplemenjivačkog prava u smislu članka 20. Uredbe br. 2100/94. Stoga samo ozbiljne sumnje o tome jesu li prilikom provođenja ispitivanja iz članaka 54. i 55. navedene uredbe bili ispunjeni uvjeti iz članka 7. ili 10. te uredbe mogu opravdati ponovno ispitivanje sorte kojoj je dodijeljeno oplemenjivačko pravo putem postupka za proglašenje ništavosti na temelju članka 20. Uredbe br. 2100/94 (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2015., Schräder/OCVV, C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 56.).

58 U tim okolnostima treća osoba koja zahtijeva proglašenje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu ništavim treba podnijeti dokaze i navesti činjenice koji mogu biti osnova za ozbiljne sumnje o zakonitosti dodjeljivanja oplemenjivačkog prava nakon ispitivanja predviđenog člankom 54. i 55. navedene uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2015., Schräder/OCVV, C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 57.).

59 Stoga je na tužitelju da u prilog svojemu zahtjevu za proglašenje ništavosti podnese dokaze i navede činjenice koji izazivaju ozbiljne sumnje u žalbeno vijeće glede zakonitosti oplemenjivačkog prava koje je dodijeljeno u ovom slučaju.

60 Osim toga, treba ispitati jesu li dokazi koje je tužitelj podnio žalbenom vijeću dostatni za ozbiljne sumnje u to vijeće i, ako jesu, mogu li opravdati ponovno ispitivanje sorte putem postupka za proglašenje ništavosti na temelju članka 20. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2100/94.

61 Kako bi se dao odgovor na to pitanje potrebno je prije svega provjeriti zahtjeve koje postavlja uredba o kojoj je riječ glede utvrđivanja ocjena izražajnosti svojstva na kojima se trebaju temeljiti zaključci o različitosti ili nerazličitosti svojstva biljne sorte. Nadalje, potrebno je ispitati mogu li argumenti koje je istaknuo tužitelj izazvati ozbiljne sumnje u žalbeno vijeće. Konačno, potrebno je razmotriti je li žalbeno vijeće pravilno ispunilo svoje obaveze u slučaju takvih ozbiljnih sumnji.

62 Prvo, što se tiče zahtjeva iz predmetne uredbe, valja istaknuti da, na temelju članka 56. stavka 2. Uredbe br. 2100/94, vođenje bilo kojeg tehničkog ispitivanja mora biti u skladu sa smjernicama za ispitivanje koje donosi upravno vijeće i bilo kojim uputama koje daje CPVO. S tim u vezi, valja navesti da široka diskrecijska ovlast kojom CPVO raspolaže u izvršavanju svojih dužnosti ne može omogućiti da zaobiđe tehnička pravila kojima je ograničeno odvijanje tehničkih ispitivanja a da ne prekrši dužnost dobre uprave kao i obvezu pažnje i nepristranosti koje ima. Nadalje, obvezujuća narav tih pravila, uključujući i za CPVO, potvrđena je u članku 56. stavku 2. Uredbe br. 2100/94, koji zahtijeva da se tehnička ispitivanja vode u skladu s njima (presuda od 8. lipnja 2017., Schniga/OCVV, C-625/15 P, EU:C:2017:435, t. 79).

63 U vezi s tim, valja navesti, kao prvo, da je u skladu s prethodno navedenim člankom 56. stavkom 2. CPVO donio Protokol od 15. studenoga 2001. kako bi utvrdio smjernice za ispitivanje koje uređuju tehničku analizu i uvjete za registraciju sorti izvedenih iz vrste repe *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*. Na temelju točke III.2. naslovljene „Materijal za ispitivanje” (material to be examined) i točke III.5. naslovljene „Plan uzgoja i uvjeti rasta” (trial designs and growing conditions) navedenog protokola, sorte kandidata i referentne sorte treba izravno usporediti u uzgoju uobičajeno tijekom barem dvaju uzastopnih i neovisnih uzgojnih ciklusa. Osim toga, žalbeno vijeće je u pobijanoj odluci naglasilo važnost poštovanja tog zahtjeva koji, prema njegovim riječima, predstavlja preduvjet za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice (vidjeti t. 28. ove presude).

64 Iz toga slijedi da ocjene izražajnosti koje su navedene u usporednom prikazu različitosti, na temelju kojih se utvrđuje različitost svojstva sorte kandidata, mora odgovarati ocjenama prikupljenima tijekom dvaju godišnjih uzgojnih ciklusa provedenih nakon podnošenja zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za tu sortu kandidata.

65 Drugo, što se tiče argumenta koje je istaknuo tužitelj, iz dijelova spisa proizlazi da je on pred žalbenim vijećem tvrdio da činjenica da su ocjene izražajnosti sorte KW 043 iz usporednog prikaza različitosti istovjetne onima koje su navedene u službenom opisu te sorte podupire hipotezu da te ocjene proizlaze iz navedenog službenog opisa a ne iz samih usporednih uzgoja provedenih u 2003. i 2004. radi dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na sortu M 02205. Usto, tužitelj je, pozivajući se na konkretne primjere službenih opisa drugih sorti, pokušao dokazati da je vjerojatnost da sorta određene šećerne repe u dvije godine dobije iste ocjene zaista mala.

66 U tom pogledu, kao što je istaknuto u točkama 18. i 19. ove presude, valja utvrditi da iako je tužitelj u više navrata zatražio pristup spisu sorte M 02205, uključujući pristup rezultatima usporednih uzgoja sorti koji su provedeni u 2003. i 2004., CPVO mu ih je dostavio tek 2. ožujka 2015., odnosno nakon što je žalbeno vijeće donijelo pobijanu odluku. Stoga valja zaključiti da se tužitelj nije mogao osloniti na druge dokaze osim na one koje je predložio u postupcima pred CPVO-om, tj. na usporedbu podataka koji su navedeni u usporednom prikazu različitosti i podatke iz službenih opisa sorte M 02205 i sorte KW 043 kao i, radi ilustracije, podatke preuzete iz službenih opisa drugih sorti.

67 K tomu, tužitelj se pred žalbenim vijećem mogao s pravom pozivati na mnoge pogreške u usporednom prikazu različitosti, kako su navedene u točkama 5. do 15. ove presude, zbog kojih je taj prikaz bio više puta zaredom ispravljen i koje mogu izazvati ozbiljne sumnje u žalbeno vijeće, barem u vjerodostojnost ocjena izražajnosti koje odgovaraju svojstvima navedenima u usporednom prikazu izražajnosti. Uostalom, kao što je to tužitelj u biti istaknuo pred žalbenim vijećem, zakašnjeli ispravci mogu pojačati te sumnje.

68 S obzirom na prethodno navedeno valja zaključiti da je tužitelj žalbenom vijeću podnio dokaze koji su dostatni za ozbiljne sumnje u to jesu li podaci korišteni za referentnu sortu KW 043 bili preuzeti iz službenog opisa te sorte. Žalbeno vijeće bilo je obvezno provjeriti osnovanost tih tvrdnji i utvrditi posljedice koje treba uzeti u obzir prilikom odlučivanja o tužiteljevoj žalbi.

69 Tomu treba dodati da je CPVO u svojim odgovorima na pisana pitanja Općeg suda priznao da ocjene izražajnosti referentne sorte KW 043, kako su navedene u predzadnjoj i zadnjoj verziji usporednog prikaza različitosti, ne odgovaraju podacima prikupljenima nakon usporednih uzgoja sorte koji su provedeni u 2003. i 2004. nego da su bile preuzete iz službenog opisa sorte KW 043.

70 Treće, kad je riječ o pitanju je li žalbeno vijeće pravilno ispunilo svoje obveze u slučaju takvih ozbiljnih sumnji, kao prvo, važno je podsjetiti da je CPVO-ova zadaća obilježena znanstvenom i tehničkom složenošću uvjeta ispitivanja zahtjevâ za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice, tako da mu valja priznati široku diskrecijsku ovlast u izvršavanju njegovih funkcija (vidjeti presudu od 19. prosinca 2012., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, t. 50.

i navedenu sudsku praksu). Ta se široka diskrecijska ovlast osobito odnosi na različitost neke sorte u smislu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 2100/94 (vidjeti u tom smislu presudu od 8. lipnja 2017., Schräder/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, t. 46.).

71 Kao drugo, na CPVO se, kao tijelu Europske unije, primjenjuje načelo dobre uprave, u skladu s kojim je na njemu da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne elemente zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice i da objedini sve činjenične i pravne elemente koji su potrebni za izvršavanje njegove diskrecijske ovlasti. On, među ostalim, mora osigurati dobro odvijanje i djelotvornost postupaka koje provodi (vidjeti presudu od 8. lipnja 2017., Schniga/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

72 Kao treće, valja podsjetiti da članak 76. Uredbe br. 2100/94 predviđa da „[u] postupku pred njim samim, [CPVO] ispituje činjenice u mjeri u kojoj se one moraju ispitati na temelju članaka 54. i 55.”.

73 Naposljetku, valja naglasiti da je Sud ispravno presudio da se, na temelju članka 51. Uredbe Komisije (EZ) br. 874/2009 od 17. rujna 2009. o utvrđivanju provedbenih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 vezano uz postupke pred CPVO-om (SL 2009., L 251, str. 3.), odredbe koje se odnose na postupak pred CPVO-om primjenjuju *mutatis mutandis* na žalbeni postupak (presuda od 21. svibnja 2015., Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 46.).

74 Stoga se, s jedne strane, načelo ispitivanja činjenica po službenoj dužnosti također primjenjuje u takvom postupku pred žalbenim vijećem (presuda od 21. svibnja 2015., Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, t. 46.). S druge strane, žalbeno vijeće također je vezano načelom dobre uprave u skladu s kojim je na njemu da pažljivo i nepristrano ispita sve činjenične i pravne elemente koji su relevantni u konkretnom slučaju pred njim.

75 Žalbeno vijeće je u ovom slučaju samo zauzelo stajalište o tome jesu li usporedni uzgoji sorti provedeni u 2003. ili 2004. – činjenica koju je, prema mišljenju tog vijeća, na raspravi pred njim potvrdio C., stručnjak ureda za ispitivanje. Međutim, kako proizlazi iz točke 25. ove presude, iz obrazloženja žalbe koju je tužitelj podnio žalbenom vijeću razvidno je da tužitelj načelno nije doveo u pitanje samo postojanje usporednih uzgoja sorti, nego, točnije, to je li različitost sorte M 02205 utvrđena na temelju rezultata tih uzgoja. Stoga valja napomenuti da niti iz pobijane odluke niti iz zapisnika s rasprave pred žalbenim vijeće ne proizlazi da je C. bio ispitan o drugoj točki osim one o postupku koji ured za ispitivanje uobičajeno provodi radi usporedbe šećerne repe.

76 Stoga u slučaju takve tvrdnje, čiju je osnovanost CPVO kasnije potvrdio pred Općim sudom, izjave stručnjaka ureda za ispitivanje kojima je potvrđeno postojanje usporednih uzgoja provedenih u 2003. i 2004. očito nisu mogli biti dostatni da žalbeno vijeće utvrdi da je na temelju podataka u skladu s primjenjivim tehničkim pravilima uvjet različitosti bio ispunjen te da odbije tužiteljevu žalbu.

77 Nasuprot tomu, na žalbenom vijeću je da izvrši svoju široku diskrecijsku ovlast kojom raspolaže na temelju članka 76. Uredbe br. 2100/94, koji se tumači u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 74. ove presude, kako bi provjerilo izvor ocjena izražajnost svojstva referentne sorte KW 043 koje su navedene u predzadnjoj i zadnjoj verziji usporednog prikaza različitosti i potom postupi u skladu s tim utvrđenjima. Naime, u skladu s načelom dobre uprave, zaštićenim člankom 41. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, žalbeno vijeće mora pažljivo i nepristrano ispitati sve relevantne okolnosti za ocjenu valjanosti dodjeljivanja predmetnog oplemenjivačkog prava i objediniti sve činjenične i pravne elemente potrebne za izvršavanje te diskrecijske ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 8. lipnja 2017., Schniga/OCVV, C-625/15 P, EU:C:2017:435, t. 84.).

78 Stoga žalbeno vijeće u trenutku donošenja pobijane odluke mora biti uvjereno da raspolaže svim relevantnim elementima – odnosno osobito rezultatima usporednih uzgoja sorti koji su provedeni u 2003. i 2004. – kako bi na temelju relevantnih podataka moglo ocijeniti je li različitost svojstva sorte M 02205 u usporedbi s referentnom sortom KW 043 ocijenjena u skladu s primjenjivim tehničkim pravilima.

79 Međutim, valja napomenuti da je CPVO na raspravi pred Općim sudom priznao da žalbeno vijeće u trenutku donošenja pobijane odluke nije raspolagalo s rezultatima usporednih uzgoja sorti iz 2003. i 2004. Navedeni podaci dostavljeni su CPVO-u tek nakon donošenja pobijane odluke.

80 Iz toga proizlazi da žalbeno vijeće – time što nije provelo odgovarajuće ispitivanje kako bi se , u usporedbi s referentnom sortom, uvjerilo da je različitost sorte M02205 utvrđena na temelju podataka koji proizlaze iz usporednih uzgoja sorti koji su provedeni u 2003. i 2004. – nije pravilno ispunilo svoje obveze.

81 Argumenti koje ističe CPVO ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak.

82 Kao prvo, u odgovorima na pisana pitanja Općeg suda CPVO se pozivao na argumente koji se odnose, s jedne strane, na ocjene koje su kasnije dodijeljene svojstvu „duljina korijena”, kako proizlaze iz metode izračuna koja se temelji na testu pod nasloom „Najmanje značajne različitosti” i koja je prvi put bila iznesena pred Općim sudom, te, s druge strane, na činjenicu da se u svakom slučaju na temelju rezultata usporednih uzgoja sorti u 2003. i 2004., i to u odnosu na svojstvo „boje lisne plojke”, sorta M 02205 i sorta KW 043 nesporno razlikuju.

83 U dijelu u kojem se ti argumenti odnose na nadzor zakonitosti pobijane odluke, valja podsjetiti da se zakonitost pobijanih akata može procijeniti samo na temelju činjeničnih i pravnih elemenata na temelju kojih su bili doneseni i da Opći sud ne može prihvatiti poziv CPVO-a da u konačnici zamijeni razloge na kojima su ti akti utemeljeni (vidjeti presudu od 12. studenoga 2013., North Drilling/Vijeće, T-552/12, neobjavljenu, EU:T:2013:590, t. 25. i navedenu sudsku praksu). U dijelu u kojem se ti argumenti odnose na ovlasti Općeg suda za izmjenu, treba podsjetiti da izvršavanje ovlasti za izmjenu u načelu treba biti ograničeno na situacije u kojima Opći sud može donijeti, nakon izvršene ocjene žalbenog vijeća, na temelju već utvrđenih činjeničnih i pravnih elemenata, odluku koju je trebalo donijeti žalbeno vijeće (vidjeti presudu od 18. rujna 2012., Schräder/CPVO – Hansson (LEMON SYMPHONY), T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09, EU:T:2012:430, t. 250. i navedenu sudsku praksu). S obzirom na to da žalbeno vijeće nije ocijenilo metodu izračuna, koja se temelji na testu pod naslovom „Najmanje značajne različitosti”, ni rezultate pribavljene nakon provedenih usporednih uzgoja sorti u 2003. i 2004., Opći sud ne može u okviru svoje ovlasti za izmjenu ocijeniti te argumente.

84 Pored toga, kad je riječ o svojstvu „boje lisne plojke”, valja napomenuti da taj argument CPVO-a proturječi tvrdnji koju je prethodno sam iznio – ta tvrdnja navedena je u točki 8. ove presude – prema kojoj svojstvo „boje lisne plojke” nije bilo relevantno da bi se utvrdio uvjet različitosti svojstva sorte kandidata. Stoga u svakom slučaju argumente CPVO-a treba odbiti.

85 Kao drugo, zahtjev iz točke 63. ove presude ne može biti doveden u pitanje argumentom CPVO-a prema kojem bi se, zbog „usklađenosti”, ocjene referentnih sorti iz usporednog prikaza različitosti trebale preuzeti iz službenih opisa navedenih sorti.

86 Stoga su prvi i treći prigovor, koji su istaknuti u prilog trećem tužbenom razlogu, osnovani. Prema tome, valja ukinuti pobijanu odluku, a da pritom nije potrebno da Opći sud zauzme stajalište o drugim prigovorima i razlozima koje je tužitelj istaknuo u potporu svojem prvom dijelu tužbenog zahtjeva.

Drugi dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na izmjenu pobijane odluke pobijane odluke

87 Tužitelj u drugom dijelu svojeg tužbenog zahtjeva traži od Općeg suda da izmijeni odluku žalbenog vijeća i proglasi ništavim oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Europske unije, zabilježeno pod referentnim brojem UE 15118.

88 CPVO i intervenijent osporavaju mogućnost da Opći sud izmijeni pobijanu odluku. Usto, CPVO osporava čak i nadležnost Općeg suda da odluči o drugom dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja. Prema njegovu mišljenju, ako je ocjena različitosti svojstva biljne sorte na temelju članka 7. Uredbe br. 2100/94 tehnički i znanstveno složena u mjeri u kojoj može opravdati ograničenje opsega sudskog nadzora, tužiteljev zahtjev za izmjenu pobijane odluke treba proglasiti nedopuštenim.

89 Najprije je potrebno napomenuti da je, uzimajući u obzir nedvojben tekst članka 73. stavka 3. Uredbe br. 2100/94, Opći sud nadležan ne samo poništiti nego i izmijeniti pobijanu odluku.

90 U biti valja podsjetiti da učinak ovlasti izmjene koju ima Opći sud nije taj da mu se dodijeli ovlast zamjene vlastite ocjene ocjenom žalbenog vijeća CPVO-a niti izvršavanja ocjene o kojoj se to vijeće još nije izjasnilo (vidjeti, po analogiji, presudu od 21. srpnja 2016., Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO, C-226/15 P, EU:C:2016:582, t. 67. i navedenu sudsku praksu).

91 Izvršavanje ovlasti za izmjenu stoga u načelu treba biti ograničeno na situacije u kojima Opći sud može donijeti, nakon izvršene ocjene žalbenog vijeća, na temelju već utvrđenih činjeničnih i pravnih elemenata, odluku koju je trebalo donijeti žalbeno vijeće (vidjeti u tom smislu presudu od 18. rujna 2012., LEMON SYMPHONY, T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09, EU:T:2012:430, t. 250. i navedenu sudsku praksu).

92 Stoga je u predmetnom slučaju potrebno utvrditi da se žalbeno vijeće ograničilo samo na to jesu li usporedni uzgoji sorti provedeni u 2003. i 2004. Nasuprot tomu, žalbeno vijeće nije ispitalo tužiteljevu tvrdnju prema kojoj je različitost sorte M 02205 bila utvrđena na temelju podataka o referentnoj sorti KW 043 koji proizlaze iz njezina službenog opisa a ne na temelju rezultata sakupljenih usporednim uzgojem sorti koji su provedeni u 2003. i 2004.

93 Uzimajući u obzir prethodno navedeno, treba zaključiti da Opći sud ne može sam provesti tu ocjenu. Stoga predmet treba vratiti žalbenom vijeću kako bi u skladu s prethodnim tužbenih razlozima odlučilo o tužiteljevoj žalbi protiv odluke CPVO-a kojom se odbija njegov zahtjev za proglašavanje ništavosti. Stoga drugi dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na izmjenu pobijane odluke treba odbiti.

94 S obzirom na prethodno navedeno, nije se potrebno izjasniti o dopuštenosti priloga 15. do 18. koje je tužitelj prvi put iznio u replici i dodatnim dokazima koje je tužitelj predložio na raspravi pred Općim sudom.

Troškovi

95 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

96 U ovom slučaju, CPVO i intervenijent u bitnom dijelu nisu uspjeli u postupku. Budući da je tužitelj samo zahtijevao da se CPVO-u naloži snošenje troškova, valja, s jedne strane, naložiti prethodno navedenom da, osim vlastitih troškova, snosi troškove tužitelja, i, s druge strane, odlučiti da će intervenijent snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se odluka Ureda Zajednice za zaštitu biljnih sorti (CPVO) od 26. studenoga 2014. (predmet A 010/2013).**

2. **U preostalom dijelu tužba se odbija.**

3. **CPVO će snositi vlastite troškove kao i troškove društva Aurora Srl.**

4. **SESVanderhave NV će snositi vlastite troškove.**

Gratsias Dittrich Xuereb

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 23. studenoga 2017.

Potpisi